

Fragmentet har utgjort toppstycket av en runsten med en obetydlig del av inskriften. Bureus förmodar (F a 5), att U 365 har tillhört samma runsten som U 364, men en närmare granskning av de bevarade teckningarna visar, att detta icke kan vara riktigt. U 365 är betydligt smalare än toppstycket av U 364 måste ha varit. U 364 har inskriften anbragt i två mot varandra ställda rundjur, och det förlorade toppstycket har innehållit rundjurets stjärtar, förbundna med något ornament.

Fragmentets höjd ung. 0,40 m., bredd 0,60 m.

Inskrift (enligt B 20):

... s - ain · hakua · iftir ...
 5 10 15

... s[t]æin haggva æftir ...

»... hugga stenen efter ...»

Till läsningen: Av runan 2 finns på Peringskiölds teckning endast nedre delen kvar. Rhezelius har **t. 3 a** även på Rhezelius' teckning, men F a 6 har **e**. Rhezelius saknar sk efter 5 n.

366. Gådersta, Skepptuna sn.

Avbildning: J. Rhezelius, teckning (i F 1 2 nr 27).

Mitt ibland de övriga Gådersta-stenarna (efter U 360 och 363 och före U 362, 361, 365 och 364) har Rhezelius teckningen av ett runstensfragment, utan någon påskrift om platsen. Inskriften på fragmentet finnes icke upptagen i F a 6 och är icke känd från någon annan källa. Sannolikt torde vara, att det hört hemma i Gådersta.

Inskrift (enligt Rhezelius):

... uar · taupr × i austr · uih - ...
 5 10 15

... var dauðr i austrveg[i] ...

»... blev död i österväg ...»

Till läsningen: Av 1 **u** finns endast bst, av 18 [i] endast övre delen i behåll.

Ordet *austrvegr* 'österväg, österled' förekommer i två sörmländska inskrifter, Sö 34 och 126.

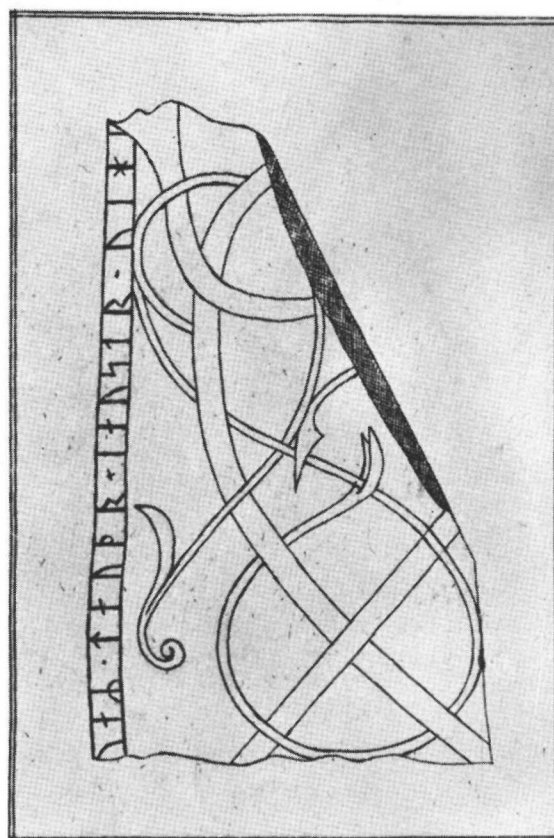

Fig. 80. U 366. Gådersta, Skepptuna sn.
Efter teckning av Rhezelius.

367. Helgåby, Skepptuna sn.

Pl. 36.

Litteratur: E. Brate, Svenska runristare (1925), s. 32, Anteckningar (ATA).

Äldre avbildning: Brate foto 1915 (ATA).

Runstensfragment, som i början av 1900-talet låg som trappa i en gammal stallbyggnad. Omkring 1911 lades det som grundsten i ett vandringshus, uttogs därifrån år 1915 och avbil-